

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 3 czerwca 2014 r.

Poz. 2131

UCHWAŁA NR 1472/14 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BIAŁYMSTOKU

z dnia 15 kwietnia 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Miasta Zambrów nr 194/XXXVI/14 z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie określenia zasad ustalania i poboru oraz terminów płatności i wysokości stawek opłaty targowej

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku w składzie:

Przewodniczący: Stanisław Srocki
Członkowie: Paweł Gałko
Katarzyna Gawrońska
Agnieszka Gerasimiuk
Danuta Kubyliś
Anna Ostrowska
Dariusz Renczyński
Joanna Salachna
Marcin Tyniewicz
Maria Wasilewska

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) **po rozpatrzeniu w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Miasta Zambrów nr 194/XXXVI/14 z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie określenia zasad ustalania i poboru oraz terminów płatności i wysokości stawek opłaty targowej**

postanawia:

uznać, iż powyższa uchwała narusza prawo w związku z zapisami zawartymi w:

- 1) § 2 ust. 2 uchwały, zgodnie z którym opłatę targową uiszcza się: „gotówką do ręki wyznaczonego inkasenta za pokwitowaniem pobrania opłaty”, bądź „przelewem na rachunek bankowy Urzędu Miasta Zambrów (...)”, co stanowi naruszenie art. 60 § 1 i 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.),
 - w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność części § 2 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 194/XXXVI/14 w zakresie słowa: „przelewem”;

2) § 3 oraz § 4 uchwały, na mocy których ustalonoienne stawki opłaty targowej od podmiotów dokonujących sprzedaży, różnicując je w zależności od formy sprzedaży i rodzaju sprzedawanych towarów. Różnicowania tego nie dokonano jednak w sposób rozłączny, jak również nie określono stawek opłaty właściwych w pozostałych niż wymienione w § 3 oraz § 4 uchwały przypadkach. Stanowi to naruszenie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.),

- w związku z tym postanawia wezwać do usunięcia wskazanego naruszenia prawa;

3) § 3 pkt 1 i pkt 4 oraz w § 4 pkt 6 uchwały ustalono stawki opłaty targowej „od 1 sztuki” oraz „od każdej wystawionej na sprzedaż jednostki”, co może prowadzić do przekroczenia maksymalnej dopuszczalnej wysokości dziennej stawki opłaty i stanowi naruszenie art. 19 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych,

- w związku z tym postanawia wezwać do usunięcia wskazanego naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 31 marca 2014 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku wpłynęła uchwała Rady Miasta Zambrów nr 194/XXXVI/14 z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie określenia zasad ustalania i poboru oraz terminów płatności i wysokości stawek opłaty targowej. W § 2 ust. 2 uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym opłatę targową uiszcza się: „gotówką do ręki wyznaczonego inkasenta za pokwitowaniem pobrania opłaty”, bądź „przelewem na rachunek bankowy Urzędu Miasta Zambrów (...)”. W § 3 uchwały ustalonoienne stawki opłaty targowej obowiązujące na targowisku zlokalizowanym przy ul. Targowej w Zambrowie, różnicując je w zależności od formy sprzedaży: z wozu konnego, przyczepy lub przyczepki ciągnikowej; z samochodów; ze stołu za każdy 1 m² powierzchni stołu, nie więcej niż 681,54 zł dziennie; ze stoiska za każdy 1 m² powierzchni stoiska, nie więcej niż 681,54 zł dziennie oraz w zależności od rodzaju sprzedawanych towarów: zwierząt od 1 sztuki; maszyn i pojazdów od każdej wystawionej na sprzedaż jednostki. Również w § 4 uchwały ustalonoienne stawki opłaty targowej obowiązujące na targowiskach innych niż wymienione w § 3, różnicując je w zależności od formy sprzedaży oraz rodzajów sprzedawanych towarów.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.), pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r., tut. Izba wszczęła postępowanie nadzorcze dotyczące wskazanej uchwały, zawiadamiając Radę o terminie posiedzenia Kolegium RIO w Białymstoku wyznaczonym na 15 kwietnia 2014 r. W piśmie wskazano, iż wszczęcie postępowania nadzorczego związane jest z zapisami zawartymi w § 2 ust. 2 uchwały, które wskazują na sposoby uiszczania opłaty targowej: gotówką do ręki wyznaczonego inkasenta oraz przelewem na rachunek bankowy Urzędu Miasta Zambrów, co pozostaje w sprzeczności z postanowieniami art. 60 § 1 i 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.). Wskazano również, iż w § 3 oraz § 4 uchwały ustalonoienne stawki opłaty targowej od podmiotów dokonujących sprzedaży, różnicując je w zależności od formy sprzedaży i rodzaju sprzedawanych towarów. Różnicowania tego nie dokonano jednak w sposób rozłączny, co sprawia, że w niektórych przypadkach możliwe jest zastosowanie więcej niż jednej stawki opłaty. Różnicując stawki opłaty targowej Rada nie określiła także stawek opłaty właściwych w pozostałych niż wymienione w § 3 oraz § 4 uchwały przypadkach. Stanowi to naruszenie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.), który to przepis zobowiązuje radę do określenia stawek opłaty targowej. Ponadto przyjęty w § 3 pkt 1 i pkt 4 oraz w § 4 pkt 6 uchwały sposób ustalania opłaty „od 1 sztuki” oraz „od każdej wystawionej na sprzedaż jednostki” może prowadzić do przekroczenia maksymalnej dopuszczalnej wysokości dziennej stawki opłaty wynikającej z art. 19 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zwrócono również uwagę na wewnętrznie sprzeczne zapisy dotyczące ustalania wysokości opłaty targowej w oparciu o powierzchnię wyrażoną w metrach bądź metrach kwadratowych. Na posiedzenie Kolegium w dniu 15 kwietnia 2014 r. stawił się P. Bogdan Kamiński, zastępca burmistrza Miasta Zambrów. Zastępca burmistrza podzielił stanowisko Izby zawarte w piśmie dotyczące zapisów § 2 ust. 2 uchwały, w zakresie ograniczenia form płatności opłaty targowej, wyjaśniając jednocześnie, iż Urząd nie posiada kasy i w związku z tym nie ma możliwości dokonywania wpłat opłaty w ten sposób. W pozostałym zakresie zastępca burmistrza wyjaśnił, iż sposób ustalania, którą stawkę opłaty należy zastosować, wynika z § 1 ust. 1 uchwały, w którym wskazano, co stanowi podstawę do ustalenia wysokości opłaty targowej. Należy zatem zastosować taką stawkę, która jest przypisana do danej kategorii, tzn. przy sprzedaży zwierząt stawkę determinuje gatunek zwierząt, przy sprzedaży maszyn i pojazdów – rodzaj maszyny

lub pojazdu, a w pozostałych przypadkach – forma sprzedaży. Wskazał również, iż katalog zawarty w § 3 oraz § 4 uchwały wyczerpuje zakres przedmiotowy opłaty targowej i trudno tu wskazać przypadki sprzedaży nie objęte tym katalogiem. W pozostałym zakresie zastępca burmistrza zgodził się ze stanowiskiem Izby, przedstawionym w piśmie skierowanym do Rady. Po wysłuchaniu wyjaśnień zastępcy burmistrza Miasta Zambrów, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2014 r. stwierdziło co następuje. Badana uchwała została podjęta z naruszeniem prawa. Odnosząc się do regulacji zawartych w uchwale nr 194/XXXVI/14 należy stwierdzić, iż wprowadzenie w § 2 ust. 2 uchwały zapisów, zgodnie z którymi opłatę targową uiszcza się: „gotówką do ręki wyznaczonego inkasenta za pokwitowaniem pobrania opłaty”, bądź „przelewem na rachunek bankowy Urzędu Miasta Zambrów”, stanowi naruszenie art. 60 § 1 i 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.). Ograniczenie form wpłat dokonywanych przez podmioty zobowiązane do uiszczenia opłaty targowej nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. Przepisy te dopuszczają bowiem także inne formy i miejsca wpłat (gotówką: w kasie organu podatkowego, na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, biurze usług płatniczych lub w instytucji płatniczej; w obrocie bezgotówkowym – obciążenie rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego w instytucji płatniczej na podstawie polecenia przelewu). W § 3 oraz § 4 uchwały ustalonoienne stawki opłaty targowej od podmiotów dokonujących sprzedaży, różnicując je w zależności od formy sprzedaży i rodzaju sprzedawanych towarów. Zróżnicowania tego nie dokonano jednak w sposób rozłączny, co sprawia, że w niektórych przypadkach możliwe jest zastosowanie więcej niż jednej stawki opłaty, a w uchwale nie wskazano, która stawka jest w tym przypadku właściwa (np. w sytuacji sprzedaży owiec z przyczepy; sprzedaży ze stoiska o powierzchni równej 10 m²). Ustalenia właściwej stawki opłaty targowej nie umożliwiają również postanowienia zawarte w § 1 ust. 1 uchwały, w którym wskazano, co stanowi podstawę do ustalenia wysokości opłaty targowej. Przepis ten nie rozstrzyga bowiem o kolejności kryteriów, które należy uwzględnić wskazując stawkę właściwą. Ponadto różnicując stawki opłaty targowej Rada nie określiła stawek opłaty właściwych w pozostałych niż wymienione w § 3 oraz § 4 uchwały przypadkach. Stanowi to naruszenie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.), który to przepis zobowiązuje radę do określenia stawek opłaty targowej. Określenie stawek, w przypadku ich różnicowania, powinno czynić zadość ogólnym zasadom stanowienia aktów prawnych, w tym aktów prawa miejscowego, wywodzonym z art. 2 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r., w szczególności zasadą określoności prawa. Zasady te zostały określone w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. K 50/07, K 33/00, K 32/04, K 4/03), wypracowanym na tle badania zgodności ustaw z Konstytucją, mają jednak (na co również wskazywał Trybunał) w pełni zastosowanie do aktów prawnych o znaczeniu lokalnym, w tym również do przepisów gminnych. Określenie stawek, w przypadku ich różnicowania, powinno uwzględniać wszystkie możliwe formy dokonywania sprzedaży. Efekt ten można uzyskać na przykład poprzez wprowadzenie zapisu, iż w pozostałych przypadkach dzienna stawka opłaty targowej wynosi ... zł. Ponadto przyjęty w § 3 pkt 1 i pkt 4 oraz w § 4 pkt 6 uchwały sposób ustalania opłaty „od 1 sztuki” oraz „od każdej wystawionej na sprzedaż jednostki” może prowadzić do przekroczenia maksymalnej dopuszczalnej wysokości dziennej stawki opłaty wynikającej z art. 19 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Wskazuje się także na wewnętrznie sprzeczne zapisy dotyczące ustalania wysokości opłaty targowej w oparciu o powierzchnię wyrażoną w metrach bądź metrach kwadratowych. W § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym podstawą do ustalenia wysokości opłaty przy sprzedaży ze stoiska jest powierzchnia określona w metrach kwadratowych, a w § 1 ust. 1 pkt 4 uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym podstawą do ustalenia wysokości opłaty przy sprzedaży ze stołów jest powierzchnia określona w metrach. Tymczasem w § 1 ust. 3 oraz § 4 pkt 1 lit. i) uchwały wskazuje się na sprzedaż ze stoiska, ale powiązaną z powierzchnią wyrażoną w metrach. W § 3 pkt 5 oraz § 4 pkt 5 wskazuje się na sprzedaż ze stołu, ale powiązaną z powierzchnią wyrażoną w metrach kwadratowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, którą można wnieść (za pośrednictwem RIO w Białymstoku, ul. Branickiego 13) w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

**Przewodniczący Kolegium
Stanisław Srocki**